

være. Men der er ikke ansat nogen politisk rådgiver, det vil jeg gerne sige. Der er ikke nogen, jeg beder om at give mig et politisk råd andet end det, der i øvrigt måtte foregå i en dialog med en departementschef eller departementet.

Men jeg kan oplyse, at der er ni ministerier, der siden regeringens tiltræden har ansat informations- eller pressemedarbejdere på det, der hedder særlige vilkår.

Statsministeriet har ansat en informationschef. Der spørges om, hvilket tillæg der ydes. Det er på 504.869 kr. Finansministeriet har ansat en informationschef. Der spørges om tillægget. Det er 311.619 kr. Justitsministeriet har ansat en kommunikationskonsulent. Tillægget er 296.461 kr. Indenrigs- og Sundhedsministeriet har ansat en pressechef. Tillægget er 394.913 kr. Beskæftigelsesministeren har ansat en informationschef. Tillægget er 289.603 kr. Integrationsministeren har ansat en pressesekretær. Tillægget er 314.100 kr. Kulturministeriet har ansat en pressechef. Tillægget er 309.735 kr. Fødevarerministeriet har ansat en pressechef. Tillægget er 151.770 kr. Økonomi- og Erhvervsministeriet har ansat en pressechef, og tillægget er 403.740 kr.

Villy Søvnald (SF):

Jeg siger mange tak for det forholdsvis uddybende svar på det faktuelle i det. Det, der er spurgt om i spørgsmålet, er politiske embedsmænd, og jeg synes egentlig, det er lidt interessant, når jeg har prøvet at tælle sammen – men jeg har jo formentlig ikke det fuldstændige overblik, som finansministeren har – at det forekommer mig, at den nuværende regering på 50 dage har været i stand til at ansætte flere af den art, end Nyrupregeringen var i 9 år. Er det alligevel ikke et lidt imponerende resultat at have opnået?

Som sagt ønsker vi i SF en meget klar adskillelse mellem statsapparat og partier. Det er sådan et principielt syn på samfundet og forholdet mellem institutionerne. Jeg synes, det er betænkeligt, at regeringen i den grad er i gang med at ansætte politiske embedsmænd, som tilfældet er. Jeg synes specielt, det må være betænkeligt, når man husker, hvad den regering tidligere har ment. Jeg vil bare nævne et enkelt citat mere af den nuværende statsminister. Han sagde, at det er meget udansk, at det er det offentlige, der skal betale for politiske embedsmænd – altså meget udansk.

Deler finansministeren opfattelsen af, at det er meget udansk, og at det kun er meget svage

statsministre, der er nødt til på den måde at omgive sig med en kreds af embedsmænd?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge finansministeren fuldstændig direkte, om finansministeren synes, det er rimeligt, at der skal ansættes politiske medarbejdere, spindoktorer og pressefolk, til ren politisk propaganda for partiernes ministre til sådanne enorme lønninger, som vi nu får bekræftet der er tale om, når man regner disse meget store tillæg med.

Kl. 14.20

Så vil jeg godt spørge ministeren, om ministeren er enig i, at det faktisk udgør et fundamentalt problem for vores demokrati, at man skubber en politisk presserepræsentant ind foran en minister, som f.eks. kan filtrere og give pressen vildledende oplysninger, uden at nogen på noget tidspunkt kommer til at stå til ansvar for det. Det er jo et redskab for en minister til at kunne doktorere på de oplysninger, der gives til offentligheden, for at skabe et bestemt billede til gavn for regeringen, men uden ansvar for nogen ministre. Er det ikke et system, som ministeren må vende sig imod?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen jeg forventer sandelig da, at de informationsmedarbejdere, pressechefer eller kommunikationschefer giver redelige svar. Det må jeg sige. Jeg taler altså bedst for egen regning om Finansministeriet. Vi har ansat en informationschef, som er husets informationschef, der skal betjene pressen for at sikre, at pressen bliver serviceret godt med det mediepres, der er, at der leveres den information til pressen, som pressen med rette også kan forvente.

Så dette at informere og også at registrere, hvad det er for et informationsbehov, man egentlig har, er et tosidet samarbejde. Det er et ganske almindeligt stykke arbejde, man ansættes til, så den der filterdiskussion kan jeg egentlig ikke tage til mig.

Jeg vil gerne sige, at det, regeringen har besluttet, er, når man ser på den betænkning, som jo kom i 1998 om forholdet mellem ministre og embedsmænd – den, der hedder betænkning nr. 1354 – at hver minister kan ansætte én på særlige vilkår – én. Det er altså ikke noget, man kan stoppe ind i et mellemlag i embedsværket, som man så tidligere, da tidligere socialdemokratiske ministre efter 1993 ansatte folk i mellemlaget, ikke i særlige stillinger, men lagde dem ind, tog